

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสุปภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมการฟังและกิจกรรมการอ่าน กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน คือห้อง ม. 2/12 และ ม. 2/13 ของโรงเรียนเบญจมราชนครินทร์ อําเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กำหนดให้ห้อง ม. 2/12 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนการเขียนสุปความโดยใช้กิจกรรมการฟัง และให้ห้อง ม. 2/13 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนการเขียนสุปความโดยใช้กิจกรรมการอ่าน กลุ่มละ 12 แผน หลังจากการทดลองการสอนในแต่ละครั้งแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบสอบถามความสามารถการเขียนสุปภาษาไทย จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาแบบสอบถามความสามารถการเขียนสุปภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม รวม 12 คน มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสุปภาษาไทย ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที (t) ของคะแนนความสามารถการเขียนสุปภาษาไทย ของกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน นักเรียน (N)	ค่ามัธยม เลขคณิต (\bar{X})	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วน วิภาค (t-test)
กลุ่มทดลองที่ 1	40	13.66	0.77	- 0.223 *
กลุ่มทดลองที่ 2	40	13.70	0.83	

* $P < 0.05$

จากการที่ 1 ผลการทดลองที่ปรากฏแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนการเขียนสุปความโดยใช้กิจกรรมการฟัง มีค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มเท่ากับ 13.66 ซึ่งใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนการเขียนสุปความโดยการใช้กิจกรรมการอ่าน คือมีค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มเท่ากับ 13.70 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 เท่ากับ 0.77, 0.83 ตามลำดับ แสดงว่าคะแนนทั้ง 2 กลุ่มเท่ากันใกล้เคียงกัน

จากการเปรียบเทียบค่ามัธยมเล็กนิด ของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าที่จากการคำนวณเท่ากับ -0.223 ที่ระดับความมั่นยำสำคัญที่ 0.05 ค่าที่จากการคำนวณเมื่อค่าน้อยกว่าค่าที่ในตาราง ($t = 2.000$) ที่ $df = 78$ จึงสรุปได้ว่า ความสามารถการเรียนสูปความภาษาไทย ของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการพัฒนาภาษาไทย กับกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย